

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/129/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117217540
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117217540.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkyň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., Želetavská 1525/1, Praha 4 - Michle, IČ: 649 48 242, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky zahraničnej osoby: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, Šancová 1/A, Bratislava, IČO: 47 251 336, zastúpený splnomocnencom: HMG LEGAL, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Červeňova 14, Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovaným: 1. U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, C. - S., 2. O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, C. - S., obaja zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Ján Šofranko, Hraničná 2, Košice, IČO: 42 322 600, v konaní o určenie neúčinnosti právnych úkonov, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 25.07.2017 č.k. 21C/62/2017-52, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol a výrokom II. zamietol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1 a ods. 2, § 329 ods. 1 a 2, § 343 ods. 1, § 344 Civilného sporového poriadku (CSP), § 42a ods. 1, ods. 2, § 42b ods. 1 až 4 Občianske zákonníka a vecne uvedením účelu, významu a možnosti nariadenia zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia. Vecne rozhodnutie odôvodnil tým, že v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, súd môže na návrh zriadiť zabezpečovacím opatrením záložné právo na veciach, právach, alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až potom, ako bola pohľadávka veriteľa právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Základným účelom zabezpečovacieho opatrenia, je dosiahnutie reálneho zabezpečenia peňažnej pohľadávky veriteľa (žalobcu). Zabezpečovacie opatrenie teda môže slúžiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, zabezpečovacie opatrenie nemožno nariadiť za účelom zabezpečenie nepeňažného nároku. Zabezpečovacie opatrenie tiež neprichádza do úvahy v prípadoch, ak predmetom konania je určovacia žaloba. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí byť konkrétna peňažná pohľadávka špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný.

2. Preskúmaním podaného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, priložených listinných dôkazov, ako aj právnym posúdením veci dospel súd k záveru, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dôvodný. Súd nepovažoval za dostatočne osvedčené splnenie základných zákonných podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a to existenciu peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovaným 1. a 2. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že

žalobca sa svojou žalobou domáha určenia, že právny úkon, ktorým V. P. previedla nehnuteľný majetok evidovaný na LV XXXX a na LV XXXX kat. úz. S. na žalované 1. a 2., je voči žalobcovi právne neúčinný a žalované 1 a 2 sú povinné strpieť na predmetnej nehnuteľnosti výkon exekúcie žalobcom. Žalobca sa teda voči žalovaným 1. a 2. vo veci samej nedomáha zaplatenia peňažnej pohľadávky, existencia ktorej je podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko toto, ako už bolo konštatované, slúži len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie teda nie je možné nariadiť v prípade určovacej žaloby. Vzhľadom na to, že žalobca neosvedčil dôvodnosť a trvanie peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

3. Žalobca sa eventuálnym petitom domáhal nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd zakáže žalovanej 1. a 2. s uvedenými nehnuteľnosťami nakladať - previesť ich na tretie osoby, zriadiť záložné právo, vecné bremeno alebo iné vecné či záväzkové právo v prospech tretích osôb, ako aj vložiť ako vklad do základného imania alebo iného majetku právnickej osoby.

4. Z citovaných zákonných ustanovení, vyplýva, tiež, že zmyslom neodkladného opatrenia je neodkladná úprava pomerov medzi účastníkmi a zabránenie ďalšiemu zhoršovaniu ich postavenia. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pri vydaní neodkladného opatrenia účastníci nemusia byť vypočutí. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnuté, aby v návrhu na jeho nariadenie boli opísané rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov a skutočností hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je riešiť urgentné situácie vyžadujúce okamžitý zásah súdu, v ktorých by odklad riešenia do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej spôsobil ujmu na právach niektorej z dotknutých účastníkov. K návrhu musí žalobca pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

5. Preskúmaním podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, priložených listinných dôkazov, ako aj právnym posúdením veci dospel súd k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Súd nepovažoval za dostatočne osvedčené splnenie základných zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia a to osvedčenie dôvodnosti a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov. Žalobca sa žalobou vo veci samej domáha určenia, že právny úkon, ktorým dlžníčka V. P. previedla nehnuteľný majetok evidovaný na LV XXXX a na LV XXXX na žalované 1. a 2. je voči žalobcovi právne neúčinný z dôvodu, že ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. Žalobca však doposiaľ žiadnym dôkazom neosvedčil, že voči dlžníčke V. P. má vymáhateľnú pohľadávku. Žalobca preukázal len to, že voči dlžníčke V. P. podal žalobu na zaplatenie sumy 164.088,88 Eur, ktoré konanie je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/58/2017 a toto konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené, z čoho vyplýva, že žalobca ešte vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníčke V. P., nemá. Súd poukazuje na ustálenú judikatúru (rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 61/2008, sp. zn. 5 Cdo 188/2010, sp. zn. 6 Cdo 253/2012, uznesenie Ústavného súdu PL. ÚS 39/2015), podľa ktorej vymáhateľná pohľadávka je pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu.

Žalobca ďalej neosvedčil ani potrebu neodkladnej úpravy pomerov, keď ani zo skutkových tvrdení ani z predložených dôkazov nevyplýva, že žalované 1. a 2. podnikajú aktívne kroky smerujúce k nakladaniu s nehnuteľnosťami, resp. že takýto úmysel vôbec majú, keď v konaní bola osvedčená len snaha dlžníčky vyhnúť sa splneniu svojej peňažnej povinnosti, ktorá však nie je stranou sporu v tomto konaní a ani vlastníčkou predmetných nehnuteľností.

6. Vzhľadom na to, že žalobca neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a ani potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, súd návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

7. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca a to z dôvodu nesprávneho neprávneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie v odôvodnení konštatuje, že po vykonanom dokazovaní nemohol dospieť k záveru o dôvodnosti návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia pre nedostatočné osvedčenie splnenia základných zákonných podmienok na jeho nariadenie a to najmä existenciou peňažnej

pohľadávky žalobcu voči žalovanej 1 a 2. Poukázal na to, že ust. § 343 ods. 1 CSP je nevyhnutné v prejednávanej veci vykladať extenzívne, nakoľko tvrdenie súdu o absencii peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovaným neobstojí, keďže v prípade úspechu žalobcu v konaní vo veci samej bude prípustná exekúcia na majetok adresátok odporovaného právneho úkonu a to žalovanej 1 a žalovanej 2. Aj keď súd prvej inštancie poukazuje na to, že sa žalobca v konaní vo veci samej nedomáha zaplatenia peňažnej pohľadávky, ktorej existencia je podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a že zabezpečovacie opatrenie nie je možné nariadiť v prípade odporovacej žaloby, poukázal opätovne na znenie § 343 ods. 1 CSP, na formuláciu „na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa“ v prípade obavy, že exekúcia bude ohrozená. Z citovaného ustanovenia ani z akejkoľvek inej právnej normy alebo judikatúry nemožno akceptovať súdom v odôvodnení interpretovaný záver, že nevyhnutnou podmienkou je podanie žaloby o plnenie. Pokiaľ by sa však odvolací súd v danej veci napriek tomu pridržiaval argumentácie súdu prvej inštancie, dáva do pozornosti, že odporovaciu žalobu vzhľadom na jej osobitný charakter nemožno kvalifikovať tak, ako ju kvalifikoval v uznesení súd prvej inštancie. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 44/2007.

K zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukázal na uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 16C/58/2017, v ktorom uznesení súd bol toho názoru, že žalobca osvedčil dôvodnosť svojho nároku a tiež obavy, že jeho pohľadávka v prípade úspechu nebude uspokojená. V tejto súvislosti poukázal aj na to, že uvedeným rozhodnutím súd porušil zásadu právnej istoty stanovenú v čl. 2 ods. 1 a 2 CSP. Právnou istotou je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Tu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 102/99 a to v súvislosti s výkladom pojmu vymáhateľný, čo nie je možné interpretovať tak, že právo veriteľa uplatniť odporovaciu žalobu sa spája len s pohľadávkou priznanou vykonateľným rozhodnutím. Zákonným pojmom vymáhateľná pohľadávka a vykonateľná pohľadávka nie sú v žiadnom prípade synonymické. V danom štádiu konania je názoru, že súd nemôže vyžadovať dôsledné preukázanie úmyslu osoby, proti ktorej má neodkladné opatrenie smerovať. Táto požiadavka by mohla mať ad absurdum za následok, že neodkladné opatrenie s preventívnym účinkom nemožno dosiahnuť. Aj tu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2 Cdo 109/2007, ktoré obsahuje názor, že úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle, sú v oboch prípadoch psychickým stavom podobne ako napr. dobrá viera, tzn. že samy o sebe nemôžu byť predmetom dokazovania. Záver súdu o neunesení dôkazného, a teda o neosvedčení dôvodnosti a trvania nároku žalobcu, ktorému sa má poskytnúť ochrana a absenciu potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, považuje za nesprávny. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a jeho návrhu o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia v plnom rozsahu vyhovel.

8. K doručenému odvolaniu podali písomné vyjadrenie prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalované 1 a 2 s tým, že uznesenie považujú za vecne správne a v plnom rozsahu sa stotožňujú s jeho odôvodnením. Poukázali na to, že žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil, že voči dlžníčke V. P. má vymáhateľnú pohľadávku a konaniu, ktoré smeruje vo vzťahu k dlžníčke sa doposiaľ právoplatne neskončilo, z čoho vyplýva, že žalobca dodnes nemá žiadnu vymáhateľnú pohľadávku voči nej. Okrem toho žalované v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/58/2017 nevystupujú ako účastníčky konania, takže nemajú ani v tejto veci pasívnu legitimáciu. Žalované nemajú a ani nebudú mať žiadny úmysel a nevyvinú aktivity smerujúce k nakladaniu s nehnuteľnosťami. Navrhli preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v plnom rozsahu potvrdil a priznal im náhradu trov konania vo výške 100%.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 C.s.p.), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne a preto je dôvodné ho potvrdiť a to v oboch napadnutých výrokoch.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa odporovacou žalobou zo dňa 26.06.2017 doručenou okresnému súdu dňa 28.06.2017 domáhal určenia, že I. právny úkon, ktorým V. P., bytom: P. XX, XXX XX C. -S., nar. XX.XX.XXXX, št. občan previedla nehnuteľný majetok evidovaný na LV č. XXXX

vedenom Okresným úradom Hlohovec, katastrálnym odborom, pre katastrálne územie S., obec C., okres Hlohovec: - pozemok parcely registra „C“, parcelné č. 1749/11 o výmere 338 m², zastavené plochy a nádvorí, - pozemok parcely registra „C“, parcelné č. 1749/19 o výmere 206 m², zastavené plochy a nádvorí, - stavba postavená na parcele č. 1749/19, súpisné č. XXXX, druh stavby rodinný dom; je voči žalobcovi právne neúčinný. Žalovaná 1 a Žalovaná 2 sú povinné strpieť na predmetných nehnuteľnostiach výkon exekúcie žalobcom, II. právny úkon, ktorým V. P., bytom: P. XX, XXX XX C. - S., nar. XX.XX.XXXX, št. občan previedla nehnuteľný majetok evidovaný na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Hlohovec, katastrálnym odborom, pre katastrálne územie S., obec C., okres Hlohovec: - pozemok parcely registra „C“, parcelné č. 2694/24 o výmere 393 m², orná pôda, je voči žalobcovi právne neúčinný. Žalovaná 1 je povinná strpieť na predmetnej nehnuteľnosti výkon exekúcie žalobcom. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobcovi na pobočke v Hlohovci na ul. M. R. Štefánika 4 predložila dňa 10.10.2016 fyzická osoba V. P., bytom: P. XX, XXX XX C. - S., nar. XX.XX.XXXX, št. občan SR (ďalej len „dlžníčka“) najprv jednu bankovku v nominálnej hodnote 10.000 JPY (japonský jen) a následne ďalších 100 kusov bankoviek v tej istej nominálnej hodnote, t.j. 1.000.000 JPY (100 x 10.000 JPY), a to za účelom ich konverzie na menu EURO. Za použitia vtedy aktuálneho výmenného kurzu (121,1 JPY/EUR) žalobca vyplatil dlžníčke sumu vo výške 8.340,22 Eur, a to v dvoch platbách: Za 10.000 JPY vyplatil žalobca dlžníčke sumu vo výške 82,58 Eur, a to dňa 10.10.2016, za 1.000.000 JPY vyplatil žalobca dlžníčke sumu vo výške 8.257,64 Eur, a to dňa 10.10.2016. Dlžníčka následne dňa 17.10.2016 na pobočke predložila najprv 800 kusov bankoviek v nominálnej hodnote 10.000 JPY, t.j. spolu 8.000.000 JPY (800 x 10.000 JPY) a následne ďalších 700 kusov bankoviek v tej istej nominálnej hodnote, t.j. spolu 7.000.000 JPY (700 x 10.000 JPY), a to za účelom ich konverzie na menu EURO. Za použitia vtedy aktuálneho výmenného kurzu (120,23 JPY/EUR) žalobca vyplatil dlžníčke sumu vo výške 124.760,87 Eur, a to v dvoch platbách. Za 7.000.000 JPY vyplatil žalobca dlžníčke sumu vo výške 58.221,74 Eur, a to dňa 17.10.2016. Dlžníčka napokon dňa 03.11.2016 na pobočke predložila 373 kusov bankoviek v nominálnej hodnote 10.000 JPY, t.j. spolu 3.730.000 JPY (373 x 10.000 JPY), a to za účelom ich konverzie na menu EURO. Za použitia vtedy aktuálneho výmenného kurzu (120,37 JPY/EUR) žalobca vyplatil dňa 03.11.2017 dlžníčke sumu vo výške 30.987,79 Eur. V zmysle vyššie uvedeného žalobca v priebehu jedného mesiaca vyplatil dlžníčke za predložené bankovky v nominálnej hodnote spolu 19.740.000 JPY prostredníctvom sumu vo výške spolu 164.088,88 Eur (= 8.340,22 Eur + 124.760,87 Eur + 30.987,79 Eur). Žalobcovi bolo po postúpení hotovosti spoločnosti CREDIT SUISSE (Schweiz) AG oznámené, že tak CREDIT SUISSE (Schweiz) AG ako aj švajčiarska polícia a Národná banka Japonska posúdili bankovky, ktoré žalobca obdržal od dlžníčky, ako falzifikáty, v nadväznosti na čo žalobca listom - výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia - pokus o zmier zo dňa 19.05.2017 vyzval dlžníčku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 164.088,88 Eur (ďalej aj ako „pohľadávka“). Predmetná výzva bola dlžníčke doručená dňa 06.06.2017, avšak k dnešnému dňu nedošlo k uhradeniu dlžnej sumy. Vo veci predmetného skutku sa na podnet Žalobcu vedie trestné stíhanie Národnou kriminálnou agentúrou, národná jednotka finančnej polície prezídia policajného zboru, Expozitúra Západ, ČVS: ČVS:PPZ-369/NKA-FP-ZA-2017, ktoré sa momentálne nachádza v štádiu vyšetrovania. Keďže žalobcovi bola v dôsledku konania dlžníčky spôsobená finančná ujma vo výške poskytnutej odmeny za prijaté falošné bankovky japonských jenov, t.j. sumy vo výške 164.088,88 Eur, na základe ktorej je aktuálne začaté súdne konanie vedené pod spis. zn.: 16C/58/2017 na Okresnom súde Trnava.

Za účelom podania žaloby žalobca zisťoval stav majetku dlžníčky a prípadné dispozície s ním vo verejne prístupných registroch evidujúcich majetok fyzických a právnických osôb a identifikoval len nehnuteľnosti dlžníčky nachádzajúce sa v okrese Hlohovec, obec C., katastrálne územie S., zapísaných na LV č. XXXX, a to: pozemok parcela registra „C“, parcelné č. 1749/11 o výmere 338 m², zastavané plochy a nádvorí, (ďalej aj ako „nehnuteľnosť 1“), pozemok parcela registra „C“, parcelné č. 1749/19 o výmere 206 m², zastavené plochy a nádvorí, (ďalej aj ako „nehnuteľnosť 2“), pozemok parcela registra „C“, parcelné č. 2694/24 o výmere 393 m², orná pôda, (ďalej aj ako „nehnuteľnosť 3“), stavba rodinného domu, postavená na parcele č. 1749/19, súpisné č. XXXX. (ďalej aj ako „nehnuteľnosť 4“) (spolu ďalej aj ako „nehnuteľnosti“). Uvedené nehnuteľnosti boli pritom v čase pred začatím súdneho konania pod sp. zn.: 16C/58/2017 na Okresnom súde Trnava len vo výlučnom vlastníctve dlžníčky a zaťažené záložným právom v prospech A. Z. Z., a.s., N., IČO: 31 335 004, podľa zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok vklad č. V 1048/11 zo dňa 28.07.2011. Následne po začatí vyššie uvedeného súdneho konania došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam 1, 2 a 4 na žalovanú 1 a žalovanú 2, ktoré sú dcérami dlžníčky. Vlastnícke právo bolo prevedené na základe darovacej zmluvy zo dňa 22.06.2017 a vkladom do katastra č. V 1204/2017, v dôsledku čoho sa žalovaná 1 stala vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 a žalovaná 2 vlastníkom spoluvlastníckeho podielu rovnako o

veľkosti 1/2 k nehnuteľnosti 1, nehnuteľnosti 2 a nehnuteľnosti 4. Vlastnícke právo k nehnuteľnosti 3 bolo prevedené rovnako na základe darovacej zmluvy zo dňa 22.06.2017 a vkladom do katastra č. 1204/2017, v dôsledku čoho sa žalovaná 1 stala výlučným vlastníkom nehnuteľnosti 3 aktuálne evidovanej na LV č. XXXX. (prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam ďalej ako „Odporovaný úkon“). Žalobca ako veriteľ dlžníčky sa v predmetnom prípade domáha určenia odporovateľnosti Odporovaného úkonu súdom podľa § 42a ods. 1 a ods. 3 písm. a) a § 42b Občianskeho zákonníka. K odporovanému úkonu ako právnomu úkonu dlžníka, ktorému sa odporuje, došlo v posledných troch rokoch. Odporovaný úkon nadobudol účinnosť v júni 2017, a to právoplatnosťou vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, preto je i naplnená podmienka podania odporovacej žaloby v prekluzívnej trojročnej lehote. Žalobcova pohľadávka je vymáhateľná. Žalobca sa domáha súdneho priznania svojej pohľadávky voči dlžníčke v už začatom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn.: 16C/58/2017.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca má voči dlžníčke pohľadávku, ktorú vymáha v základnom súdnom konaní, je preto možné už teraz konať o predmetnej odporovacej žalobe podanej voči žalovaným. Pre prípad, že súd sa predsa len prikloní k výkladu pojmu vymáhateľná pohľadávka ako pohľadávke priznanej vykonateľným rozhodnutím, žalobca alternatívne navrhuje súdu, aby po nariadení zabezpečovacieho opatrenia ako je uvedené nižšie v tejto žalobe, podľa § 164 CSP prerušil konanie vo veci samej ohľadne určenia odporovateľnosti Odporovaných úkonov, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn.: 16C/58/2017, ktorého predmetom je vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi. Po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn.: 16C/58/2017 bude mať žalobca voči dlžníčke vymáhateľnú pohľadávku v čase rozhodovania tohto súdu o odporovateľnosti Odporovaných úkonov aj v zmysle prísnejšieho a užšieho výkladu pojmu vymáhateľná pohľadávka podľa citovaného ustanovenia. Následne teda bude môcť súd konať a rozhodovať o predmetnej žalobe. Odporovaný úkon je urobený medzi dlžníčkou a osobami jej blízkymi, keďže žalované sú dcérami dlžníčky, sú ako príbuzné v priamom rade v súlade s § 116 OZ považované za blízke osoby dlžníčky, a teda je naplnená táto požiadavka pre odporovateľnosť Odporovaného úkonu.

11. Žalobca zároveň podal návrh na nariadenie zabezpečovacieho nariadenie, ktorým by súd v prospech žalobcu zriadil záložné právo k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1/2 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre k.ú. S., ktorý je vo vlastníctve žalovanej 1, k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1/2 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre k.ú. S., ktorý je vo vlastníctve žalovanej 2, k pozemku zapísanému na LV č. XXXX, pre k.ú. S. vo výlučnom vlastníctve žalovanej 1, k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1/2 k rodinnému domu, so súpisným číslom XXXX, zapísanom na LV č. XXXX pre k.ú. S., ktorý je vo vlastníctve žalovanej 1, k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1/2 k rodinnému domu, so súpisným číslom XXXX, zapísanom na LV č. XXXX pre k.ú. S., ktorý je vo vlastníctve žalovanej 2, všetko a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu voči V. P., vo výške 164.088,88 Eur s príslušenstvom. Žalobca svoj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnil obavou z ohrozenia exekúcie. Pokiaľ ide o opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich, že exekúcia bude ohrozená, poukázal v prvom rade na samotnú výšku pohľadávky 164.088,88 Eur, ktorá u žalobcu vzbudzuje obavu, že táto dlžná suma z majetku žalovanej nebude uhradená. Neodkladná potreba nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zároveň vyplýva zo sledu skutočností, ku ktorým v priebehu posledného mesiaca došlo, a to policajný zásah Národnej kriminálnej agentúry vo veci spáchaného skutku, ktorý spočíva na tom istom základe, ako skutkový stav zakladajúci žalobcove právo na zaplatenie dlžnej sumy, odmietnutie výzvy žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia dlžníčkou, z ktorej vyplýva, že dlžníčka nemá záujem uhradiť svoju pohľadávku, prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti dlžníčkou na žalované, ktorého úmyslom bolo ukrátiť uspokojenie žalobcovej pohľadávky. Na základe týchto skutočností, má žalobca zato, že dlžníčka za pomoci žalovaných aktuálne podniká aktívne kroky v snahe vyhnúť sa splneniu svojej peňažnej povinnosti voči žalobcovi, čomu nasvedčuje jednak spôsob, akým sa bezdôvodne obohatila, t.j. spáchaním trestnej činnosti a jednak prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na žalované. Doterajšie konanie dlžníčky a žalovaných nijakým spôsobom neosvedčilo ich spoľahlivosť a z vykonania odporovaného úkonu vzniká reálna obava a nebezpečenstvo ujmy na právach žalobcu z dôvodu nemožnosti uspokojenia pohľadávky v rámci exekúcie. Na základe skutočností uvedených v žalobe má žalobca za to, že tak náležitosť osvedčenia dôvodnosti a trvania uplatneného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj náležitosť osvedčenia ohrozenia exekúcie sú splnené. Zároveň má žalobca za to, že nariadením zabezpečovacieho opatrenia nedôjde k spôsobeniu neprimeranej ujmy žalovaným v porovnaní s ujmov, ktorá by mohla byť žalobcovi spôsobená v prípade, ak by nedošlo k vydaniu zabezpečovacieho opatrenia, a aj preto má žalobca za to, že návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia je dôvodný a vzhľadom na výšku pohľadávky žalobcu je primeraný.

Ak by však mal prejednávajúci súd predsa len za to, že zabezpečovacím opatrením sa neprimerane zasiahne do práv žalovaných, prípadne ak súd bude mať za to, že nie sú splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, žiadal nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým súd zakáže žalovanej 1. a 2. s uvedenými nehnuteľnosťami nakladať - previesť ich na tretie osoby, zriadiť záložné právo, vecné bremeno alebo iné vecné či záväzkové právo v prospech tretích osôb, ako aj vložiť ako vklad do základného imania alebo iného majetku právnickej osoby.

12. V zmysle § 343 Civilného sporového poriadku zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (ods. 1). Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra (ods. 2). Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím (ods. 3).

13. V zmysle § 344 Civilného sporového poriadku ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

14. Zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži však len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením, ktoré súd nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

15. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiacemu zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie potom zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania z rozhodnutia povinnej osoby, čo aj obvykle v súčinnosti s inými osobami stojacimi mimo okruh strán konania v konkrétnej veci, mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Existencia takejto obavy nie je síce prítomnou vždy, na jej prítomnosť však nemožno usudzovať iba z vyvíjania povinným aktivít týkajúcich sa či už jeho majetku v smere zbavenia sa ho alebo iných faktorov podmieňujúcich schopnosť splnenia povinnosti, o ktorú v konaní ide, ale i v širších súvislostiach. Tými vo vzťahu k majetku spôsobilému na uspokojenie pohľadávky tvoriacej predmet sporu treba rozumieť predovšetkým otázku existencie iného majetku povinného, než toho majúceho byť dotknutého zabezpečovacím opatrením, teda konkrétne aj vyhodnotenie, či po naplnení hrozacej obavy zbavenia sa povinným nejakého majetku tomuto ostane ešte nejaký iný majetok, ktorý by bol spôsobilý samostatne poslúžiť potenciálnemu exekučnému vymoženiu prisúdenej pohľadávky. V prípadoch nakladania s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam totiž treba zobrať do úvahy predovšetkým to, že ak by povinný už urobil právny úkon smerujúci k zbaveniu sa vlastníctva, nie je tu prakticky žiadny efektívny prostriedok schopný zabrániť, aby došlo aj k evidenčnej zmene vlastníckeho práva v príslušnej evidencii (v katastri). Práve preto robenie púhych faktických úkonov smerujúcich k prevodu vlastníctva nemá na potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zásadný vplyv, aj keď robenie takýchto úkonov je na druhej strane nepochybne dostatočným svedectvom záujmu nakladať s vecami.

16. Dokazovanie v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní

sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom vydaného zabezpečovacieho opatrenia. Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže dôvodná obava z ohrozenia exekúcie. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre rozhodnutie súdu o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Súd prvej inštancie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nevyhovel z dôvodu, že v danom prípade sa nejedná o žalobu na plnenie, keď je zrejmé, že predmetom konania vo veci samej je odporovacia žaloba.

18. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým nevyhovel návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a zriadil záložné právo na nehnuteľnosti žalovaných.

19. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní potrebnom na vydanie rozhodnutia dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

20. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie správne skúmal splnenie podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a správne dospel k záveru, že tieto v danom prípade nie sú splnené, čo aj správne odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

21. Podstatou zabezpečovacieho opatrenia je, že súd môže na návrh veriteľa zriaďiť záložné právo na veciach, právach a iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie jeho peňažnej pohľadávky, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Ani podľa názoru odvolacieho súdu nie možné sa prikloniť k názoru žalobcu o extenzívnom výklade a upustiť od toho, že zabezpečovacie nariadenie môže súd nariadiť len v konaniach o plnenia. Predmetom konania nie je (bez ohľadu na špecifickosť žaloby o odporovanie právnomu úkonu z hľadiska určovacieho charakteru), žaloba na plnenie. Žalobca však žalobu o plnenie podal proti V. P., ktoré konanie sa vedie na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16C/58/2017 o zaplatenie 164.088,88 Eur s príslušenstvom. V tomto konaní súd na návrh žalobcu nariadil zabezpečovacie opatrenie, akého sa domáha žalobca v tomto konaní a k totožnému predmetu, t.j. nehnuteľnosti, ktorá je označená v tomto konaní, uznesením č.k. 16C/58/2017-38 zo dňa 21.06.2017, ktoré uznesenie bolo uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.09.2017 č.k. 9Co/191/2017-91 potvrdené. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na to, že záložné právo sa zriaďuje v zmysle § 343 ods. 2 CSP vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení (k čomu v danom prípade už došlo) a vzniká zápisom do príslušného registra.

22. Jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v civilnom sporovom konaní je aj inštitút neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie môže slúžiť dočasnému aj trvalému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán sporu a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť

vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán alebo existencia reálnej obavy, že by exekúcia bola ohrozená (§ 325 ods. 1 C.s.p.). Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán, ani že v dôsledku neodkladného opatrenia vznikne nepríjemná ujma strane, teda že ujma povinného nesmie byť nepríjemná výhoda, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana (princíp proporcionality). Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť bezodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

23. Ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, musí mať právny záujem (nie naliehavý právny záujem) na vydaní neodkladného opatrenia, t.j. musí osvedčiť potrebnosť bezodkladnej úpravy pomerov strán. Existencia a potreba právneho záujmu sa prejavuje predovšetkým v skúmaní procesných predpokladov opodstatnenosti (nie procesných podmienok) takéhoto rozhodnutia súdu. Zistenie právneho záujmu na neodkladnom opatrení sa opiera o hypotézu procesných noriem uvedených v § 324 ods. 1 a § 325 ods. 1 C.s.p. V podaní, v ktorom sa navrhuje vydanie neodkladného opatrenia, by sa malo osvedčiť, že je tu daný právny záujem. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia, avšak dominuje predovšetkým osvedčenie toho, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne účel ochrany poskytovanej súdom. Vzhľadom na to, že neodkladným opatrením sa buď upravujú pomery strán sporu alebo zabezpečuje exekúcia do doby, než súd vydá konečné rozhodnutie vo veci, musí mať vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom konania vo veci samej. Ak strana po začatí konania podá návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré by malo dočasne upraviť pomery strán do skončenia konania, nestačí, že medzi stranami existuje právny vzťah, ale je nevyhnutné, aby medzi navrhovaným neodkladným opatrením a požadovaným rozsudkom vo veci samej bola aj priama vecná súvislosť. Znamená to, že vzťah, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana, bude s konečnou platnosťou vyriešený v konaní vo veci samej. Navrhované neodkladné opatrenie teda musí mať vždy vzťah ku konaniu vo veci samej.

24. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie dospel k správnej závere, že žalobcom podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný a je potrebné ho zamietnuť. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého nedostatkom je i nenaplnená požiadavka existencie vymáhateľnej pohľadávky, nakoľko pri posudzovaní návrhu o neodkladné opatrenie je postačujúce ak ide o nárok žalovateľný, ktorého je možné sa domáhať na súde. (por. rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 102/99).

Rozhodujúcim je ale to, že žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil obavu, že by žalované s predmetnými nehnuteľnosťami mienili nejakým spôsobom nakladať v snahe zabrániť možnému uspokojeniu uplatnenej pohľadávky žalobcu z nehnuteľnosti v prípade jeho úspech v konaní, čomu by bolo potrebné zabrániť nariadením neodkladného opatrenia podľa jeho návrhu a tým dočasne upraviť pomery účastníkov. Založiť rozhodnutie len o predpokladanom chovaní sa oboch žalovaných k označeným nehnuteľnostiam nie je možné.

25. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalobcu, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp.

toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

26. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

27. Vychádzajúc z dosiaľ osvedčeného, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že základné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho ako aj neodkladného opatrenia v danom prípade neboli splnené, v dôsledku čoho súd prvej inštancie správne oba návrhy zamietol. Odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia, tak ako žiadal žalobca splnené neboli a súd prvej inštancie návrh správne zamietol, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v oboch výrokoch vecne správnych s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

28. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).